

21 01 2010

Господин
Борис ТАДИЋ, председник Републике Србије

Поштовани председниче Републике господине ТАДИЋУ,

Следи писмо које сам Вам упутио још 2005. године и документи у вези с тим писмом.

Зашто и докле ће Ваша пасивност и неиспуњавање уставних председничких обавеза да штите Ханс Дитрих ГЕНШЕРА, Стипу МЕСИЋА, Карлу дел ПОНТЕ и остале ствараоце, покретаче, виновнике и/или извршиоце злочина над Р. Србијом и Србским народом?

Ви несумњиво добро знате шта значи штити оне који су стварали, узроковали, покретали и/или извршавали злочине.

Тежи је злочин од тога када се подржава да се истина (о Србском народу као жртви од 1990. до данас, нпр. о убиству Србина на србској свадби у Сарајеву, о покољима Српкиња, Срба и србске деце у Сјековцу, Братунцу, Кравицама, Сребреници 1992/ 1993, ...) претвара у лаж да би се та лаж (о Србском народу, нпр. да су Срби масакрирали невинне Муслимане на сарајевским пијацама, да су масакрирали 8000 невиних цивилних Муслимана у Сребреници 1995. год., и 40 невиних цивилних Шиптара у Рачку) наметала целом свету као истина.

Још тежи је злочин када се од жртве злочина (од Србског народа) захтева да призна да је извршила (да је извршио) непостојећи злочин да би се тиме сакрила истина о стварном злочину над том жртвом (над Србским народом), те да би се тиме сакрила истина о покретачима, творцима, и извршиоцима тог злочина.

Ви такође несумњиво знате да одговорност за злочин не застарева.

С поштовањем,

Љубомир Т. Грујић